

Zondag 5 (6)

[1] Zijn dit jouw vragen bij God? Misschien wel helemaal niet. **[2]** Je kunt van alle vragen hebben over God en bij God en aan God en het zou mooi zijn als je een antwoord krijgt. Of op zijn minst een stapje verder komt. Wat voor vragen dat dan zoal zijn? Nou, als ik afga op wat ik hoor en net zo goed op wat mijn eigen vragen zijn, bij voorbeeld: waarom is er zoveel mis in de wereld? Als God zo groot en machtig is als Hij zegt dat Hij is, waarom doet Hij dan niks aan allemaal oorlogen en terrorisme en waarom helpt Hij vluchtelingen niet? Andere vraag: ik heb een heel erg lieve tante die goed is voor iedereen, maar nu heeft zij wel kanker en de behandeling gaat steeds met vallen en opstaan. Waarom gaat dat niet een beetje anders? Soms lijkt het net alsof God er niet om geeft. Hoe zit dat dan? Allemaal vragen.

Als je die vragen herkent, kan het zijn dat je de vraag van de Catechismus aan God gewoon minder herkent. **[3]** 'Hoe kan aan Gods gerechtigheid worden voldaan?' Op het eerste gezicht zijn die eerste vragen van ons veel persoonlijker. En de vraag van de Catechismus lijkt veel theoretischer. Nu vind ik niet dat mensen van nu per sé dezelfde vragen moeten hebben als mensen van vroeger. Het kan goed zijn dat er toen andere problemen waren. Het is zeker zo dat de wereld toen anders in elkaar zat. Toch denk ik dat je zo'n vraag van vroeger niet bij voorbaat moet afschrijven. Want bij alles wat er verandert blijven wij gewoon mensen en blijft God iets minder gewoon wel God. En ik denk dat achter die wat theoretische vraag van toen dezelfde vraag zit als achter jou vragen. Deze vraag: **[4]** hoe raak ik God niet kwijt?

Hoe raak ik God niet kwijt. Sommige gelovigen schrikken als ze ontdekken dat andere mensen of dat je zelf vragen hebt aan God. Ben je dan niet aan het twijfelen? En dat mag toch niet, als je gelooft? Ik heb zelf gemerkt dat vragen op zich je niet bij God vandaan brengen. Als je vragen hebt aan God, neem je God juist serieus. En jezelf: je bent er mee bezig, met wie God is en met wie jij bent. En je wilt God niet kwijt. Want God is goed. Je houdt van Hem of je wilt graag van Hem houden. Hij houdt van jou, dat merk je of dat geloof je of dat wil je ervaren. En daarom kom je in de kerk en praat je met anderen over het geloof. Heb jij deze vragen ook? Hoe raken wij God niet kwijt?

[5] Één manier om met vragen aan de slag te gaan is dat je probeert zoveel mogelijk op een rijtje te krijgen. Je bent een mens en je hebt je hersens gekregen om ze te gebruiken. Sommige mensen

zijn daar heel goed in, anderen gunnen hun hersencellen wat vaker rust, maar nadenken kan iedereen. Die mensen van de Catechismus hebben hard nagedacht. De diepe vraag is: hoe raak ik God niet kwijt? Één van de problemen tussen God en ons is dat Hij goed is en wij niet altijd. Heel simpel: er zijn genoeg puinhopen in de wereld die de schuld van mensen zijn en de puinhopen worden er dankzij ons niet kleiner op. Dat probleem proberen ze in de Catechismus op te lossen.

En dit is dan de denklijn: als wij de puinhopen groter maken, kunnen wij ze niet oplossen. Maar als we om ons heen kijken zijn er ook geen andere schepselen die de problemen kunnen oplossen. Bovendien kun je de verantwoordelijkheid ook niet op een ander afschuiven. Als wij mensen puinhopen maken moeten wij de boel oplossen. Maar daarvoor is wel bovenmenselijke kracht nodig, daarvoor moet God zelf ingrijpen. Maar dan van binnen uit, dus zoeken we iemand die echt en eerlijk mens is en tegelijk echt God. En het antwoord is Jezus Christus. **[6]** Logisch.

Ik geloof eerlijk dat je als gelovige de opdracht hebt je verstand te gebruiken als je nadenkt over vragen over God. Dat is ook een manier om God en jezelf serieus te nemen. En ik geloof eerlijk dat er dingen zijn die je op een rijtje kunt krijgen, ook als het over God gaat. Maar ik geloof niet dat God is wie Hij is en doet wat Hij doet, omdat wij dat zo logisch vinden. Je kunt redeneren tot je een ons weegt en toch niet bij God uitkomen. Geloven is niet onredelijk. Maar God is wel een paar maten groter dan mijn logica. Ik hoef God niet te begrijpen om door Hem bemind te worden. En bij de diepste vragen gaat het niet om wat redelijk is, maar om wat je wil. En om wat God wil.

Wat wil God? **[7]** God wil jou niet kwijt. Wat wil God? God wil alles wat kapot is rechtzetten. Waarom wil God dat? Omdat Hij God is en omdat Hij God is op de manier waarop Hij God is. Net als in een relatie. 'Waarom houd je van me?' Nou, daar zijn vaste allerlei goede en misschien wel minder goede redenen voor. Maar het diepste antwoord is de logica voorbij. Ik houd van je omdat je iets in mij geraakt hebt en nu merk ik dat ik niets liever wil dan dat wij samen zijn. Ik kan mijzelf niet meer zien zonder jou want jij bent me in het hart gaan zitten. En natuurlijk gaat dat allemaal niet vanzelf en blijft het niet automatisch goed, maar dat is dan het punt: ik heb mijzelf aan jou verbonden en zo wil ik zijn. Zegt God dus tegen ons. En die liefde van Hem gaat aan alle redeneren vooraf.

[8] Er is nog iets. Veel gelovige mensen hebben vragen en denken daar over na. De mensen van de Catechismus hadden vragen en dachten daarover na. Maar de volgorde waarin ze hun gedachten opschreven is precies omgekeerd aan hoe het in het echt gegaan was. Dit is de volgorde van hun redeneren: God wil de zaken rechtzetten, wij zijn verantwoordelijk voor de rommel dus moeten wij

of in elk geval één van ons de rommel opruimen maar wij kunnen dat niet dus moet er iemand komen die tegelijk God en mens is, dus de Heer Jezus Christus. Maar zo is het niet gegaan, niet voor hen en niet voor niemand. Ver voordat wij onze vragen op een rijtje hadden en onze antwoorden werd in Bethlehem Jezus van Nazareth geboren. En toen begon het.

We wisten wat er mis is in de wereld. We hoopten dat God er wat aan wilde doen en we geloofden ook dat Hij dat van plan was. En toen, opeens, bleek Hij er al te zijn, een baby'tje dat opgroeide en een jonge man werd die ons langzaam langzaam duidelijk maakte dat het echt waar was, dat God de boel ging rechtzetten en dat in Hem zelf, Jezus van Nazareth, God zelf zijn nieuwe wereld, zijn koninkrijk aan het oprichten was. Maar toen werd Hij gekruisigd en wij dachten: 'Mis, weer één van ons die het niet is gelukt.' Maar God zei: 'Nee. Één mens die bereid is te sterven, terwijl Hij niet hoefde sterven, is genoeg.' En nu is er niets meer, zelfs de dood niet, waardoor jij God kwijt kunt raken of God jou.

Nu zeg ik steeds dat wij dat meemaakten, maar jij en ik waren er natuurlijk niet bij. En toch klopt het wel, want dit is precies wat er nog steeds gebeurt, wanneer jij of ik de verhalen over Jezus horen en als we zelf uit de Bijbel lezen. En zo moet het ook. Dit is hoe God het bedoeld heeft. Jij met je vragen, jij met je angst om God kwijt te raken en je verlangen dat dat niet gebeurt. Jij kunt God overal zoeken en je vindt Hem niet. Al je vragen, je krijgt geen antwoord. Je bonkt op de deur van de hemel en de hemel blijft dicht. Totdat God jou bij Jezus brengt. En de deur gaat open. Jij hebt God gevonden en Hij heeft jou gevonden. Hier vind je een antwoord, voorbij de antwoorden die je zocht. En ergens, pas als je Jezus vindt, ontdek je pas wat je echt zocht en wat je vragen zijn.

[9] Graag kijk ik met jullie even naar het slot van dat stukje dat we zonet uit de bijbel lazen, uit 1 Korintiërs 1. In de Bijbel in Gewone Taal: 'God heeft ervoor gezorgd dat wij bij Jezus Christus horen. Dankzij Jezus Christus zijn wij nu ook wijs geworden. Wij leven nu zoals God het wil, want wij horen bij Christus. Hij heeft ons gered.' Eerst: 'God heeft ervoor gezorgd dat wij bij Jezus Christus horen.' Eigenlijk heb ik hiervoor gezegd dat Jezus Christus ervoor gezorgd heeft dat wij bij God horen. Maar hier zie je dat het inderdaad een stap dieper gaat: Jezus Christus brengt ons inderdaad bij God, maar God brengt ons eerst bij Jezus Christus. God liet Hem geboren worden, God zorgde ervoor dat Petrus en Paulus en de anderen overal over Jezus Christus vertelden, God zorgt ervoor dat jij niet om Jezus Christus heen kunt.

En waarom dan? Stap 2: 'Dankzij Jezus Christus zijn wij nu ook wijs geworden.' Zie je weer wat de volgorde is? Er staat niet: 'Wij zijn zo wijs dat wij Jezus Christus hebben uitgevonden.' Want zo is het niet. Wij hebben Hem cadeau gekregen. En toen zijn we wijs geworden. 'Wijs zijn' is ook wat anders dan 'slim zijn.' Wijs zijn gaat over inzicht, wijsheid gaat inderdaad eerder over dat je de juiste vragen stelt, dan dat je zulke logische antwoorden hebt. Die wijsheid vind je door steeds opnieuw naar Jezus Christus te kijken. Weet je, misschien gaan de vragen waar jij echt mee zit wel helemaal niet over God. Misschien gaan jouw vragen eerder over wie jij bent en wat mensen om je heen met je doen. Het punt is dat God zegt dat het voor alle vragen die je hebt zinvol is naar Christus te kijken. Als je wilt weten wie God is, maar net zo goed als je wilt weten wie jij bent en wie jij mag zijn voor de mensen om je heen.

Want: 'Wij leven nu, zoals God het wil, want wij horen bij Christus.' Leven zoals God het wil. Weet je, het kan goed zijn dat je het helemaal niet prettig vindt om te leven zoals een ander het wil. En bij andere mensen kan ik me daar wat bij voorstellen. Als je niet zelf in jouw schoenen hebt gestaan, hoe kun je jou dan vertellen wat jij moet doen? Maar nu gebeuren er twee dingen. God wil wat met jouw leven en Christus is wel in jouw schoenen gaan staan. God wil wat met jouw leven: maar Hij heeft je bedacht en gemaakt en Hij houdt van je – grote kans dat wat Hij met je leven wil iets is om heel serieus te nemen als jij werkelijk jezelf wilt zijn. En in Christus is God in onze schoenen komen staan. Hij weet van binnen uit waar jij nu bent en waar jij mee zit. Echt waar. Als jij God vraagt: 'Waar bent U nu?', dan antwoordt Jezus Christus: 'Hier ben Ik. Vlak naast je.'

Zoals de profeet Jesaja al eens zei: 'Gods dienaar heeft pijn gehad, hij heeft voor ons geleden. Hij heeft onze ziektes en onze pijn gedragen. Wij dachten dat God zijn dienaar liet lijden om hem te straffen. Maar God heeft hem gestraft voor ons. Gods dienaar is mishandeld voor onze fouten, hij is gedood voor onze zonden. Want wij luisterden niet meer naar God, we leken wel verdwaalde schapen. En Gods dienaar moest onze schuld dragen. Omdat hij gestraft werd, hebben wij nu vrede. Omdat hij geslagen is, krijgen wij genezing.' Dat is ook wat Paulus zegt: '... wij horen bij Christus. Hij heeft ons gered.' Het gaat er in het leven niet om, hoe goed jij jezelf kunt redden. Echt niet. Het gaat er ook niet om dat jij geen fouten mag maken en al volmaakt moet zijn. Christus is dat. En het gaat er niet om dat jij alle vragen uitpuzzelt. Christus is het antwoord. God zegt dat je bij al je vragen naar Hem moet kijken.

[10] Zullen we het eens proberen? Wat zijn je vragen, je wezenlijke vragen? Bij voorbeeld: wie ben ik? Je antwoord kan zijn: ik ben de dochter van mijn ouders, dat bepaalt wie ik ben. Of: ik zoek

het zelf wel uit. God zegt: jij bent mijn kind, want mijn Zoon is jouw broer geworden. En dat is een heel echt antwoord op de vraag wie jij bent. Wat is je vraag? Hoe ga ik om met mensen om me heen? Wat moet ik als ik ruzie heb of als hun mening me juist heel erg raakt? God zegt: bekijk de mensen om je heen eens als je broers en zussen. Net als jij gaan ze onderuit en hebben ze de vergeving van Christus nodig. Maar net zoals Ik, zegt Jezus, veel voor jou beteken, mag jij wat voor hen betekenen. En wat hun mening betreft: het kan zijn dat Ik, zegt Jezus, daarin naar je toe kom – maar hou wel in de gaten dat ik je Heer en Koning ben en anderen dus niet.

Wat zijn je vragen, je wezenlijke vragen? Schrik je van het geweld in de wereld en vraag je je af waar God is als het zo mis gaat? Christus onderging het meest grove geweld ter wereld. Hij ging er zelfs in kopje onder. Is dat Gods antwoord dan? Niet echt een logisch antwoord. Nee, dat niet, maar kijk nog eens. Zit er geen wijsheid in? Reageer op geweld met geweld en het geweld neemt toe. Reageer op geweld met liefde en het geweld neemt eerst ook toe, maar van Christus leer ik dat liefde sterker is dan de dood. En nee, daarmee is er nog geen eind gekomen aan haat en geweld. Maar aan Christus zie je dat het kan en mag, dat jij voor het goede kiest. 'Laat je niet overwinnen door het kwaad, maar overwin het kwaad door het goede,' schrijft Paulus ergens.

Wat zijn je vragen, de echte vragen? Waarom goede mensen ziek zijn? Verandert dat als je naar Christus kijkt? Opnieuw: ik ga niet doen alsof dit vragen zijn die je met eenvoudige logica kunt oplossen. Maar ik weet dit: waar jij ook bent, God nodigt je uit, God daagt je uit om steeds opnieuw bij Jezus Christus uit te komen. Dit ben Ik, zegt God. Zo ben Ik. Ik wil jouw God zijn. Wat wil jij? En als achter al die vragen jouw diepste vraag is: 'God, ik raak U toch niet kwijt?', zoals het de vraag was van die mensen van de Catechismus, dan mogen wij tegen elkaar zeggen wat zei tegen ons zeiden: Jezus is Immanuel, God met ons.

Amen.